

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitàè**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Considerario I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

Pro felici successu hujus negotii ora: Veni Creator Spiritus: Litanias de omnibus Sanctis, & præcipuâ quadam devotione Lauretanis de B. Virgine. Ordinem diei, quem observare possis, confice, sic ut manè præter horam Considerationis, des etiam horam examinandæ conscientiæ; tantum item à prandio: interponens hinc inde preces vocales Rosarii, Officii Mariani, auditionem Missæ &c.

Consideratio I.

De fine hominis à Deo creati.

Antequam eam incipias, recita orationem hanc:

O Beata Trinitas, unus Deus, miserator longanimis & multum misericors, in cujus conspectu sum prostratus; loquar ad Te Dominum meum, & audiam, quid loquaris ad me; cum sim pulvis & cinis, indignus conspectu tuo propter innumera peccata mea, de quibus doleo. Nihil sum, nihil possum ex me, in te verò omnia. In manibus tuis sum: tu mecum fac hac horâ, & in æternum, sicut scis & vis, modò gratiâ tuâ nunquam destituar. Trahe, accende & illumina me ad amandum & glorificandum te: attentè & devotè orare jubes; da quod jubes, & jube, quod vis. O Pater Sancte; tibi consecro memoriam meam: reple illam cogitationibus sacris, roburque in
cis

eis & constantiam largire. O Fili Dei-vivi!
 Tibi consecro intellectum meum : illumina
 eum luce veritatum æternarum, & earum mihi
 sensum tribue. O Spiritus Sancte, tibi con-
 secro voluntatem : accende illam ferventibus
 affectibus, eamque ita fove, ut nunquam in
 eis tepescat. O B. Virgo Mater Dei & ho-
 minum, adsis mihi in hora hac: Tu Mater
 gratiæ, dulcis parens clementiæ, tu me ab hoste
 protege, & mortis horâ suscipe. Angele Dei,
 qui custos es mei, me tibi commissum pietate
 supernâ, hac horâ custodi, illumina, rege, gu-
 berna. Omnes Sancti Patroni mei, adeste
 mihi & intercedite pro me!

*Hac oratio si fusior tibi est, recita Hymnum:
 Veni Creator Spiritus. Et hoc agendum est ante
 quamvis Considerationem.*

Recitatâ Oratione, imaginare tibi, te sisti ab
 Angelo tuo Custode coram throno Sanctissi-
 mæ Trinitatis, & ostendi tibi omnes Angelos
 & beatos, qui Deum ceu Finem & principium
 suum maximâ reverentiâ adorant. Roga gra-
 tiam agnoscendi Finem tuum paucis illis verbis:
Notum fac mihi, Domine, Finem meum.

Pars I.

Finis hominis in hac vitâ:

Doctrina. Creavit te Deus, mi Studiosè:
 eduxit te è nihilo: dedit vitam, quam ha-
 bes: dedit corpus: dedit animam: Animam,
 spiritum nobilissimum: instruxit eam dotibus
 us,

us, quibus Dei imaginem efficeret. Dedit membra corporis, linguam, oculos, manus. Quidquid habes, à Deo est. Creavit te, relictis innumeris aliis, qui Majestati divinæ melius fuissent servituri. Et hoc fecit DEUS, Majestas infinita, nullius indiga, tuæ etiam ingrati- tudinis præscia. Creavit ergo te, & posuit in mundo hoc. Sed quem in Finem? Audi, quid per servum suum S. Ignatium tibi dicat. *Creatus est homo, ut DEum suum laudet, revereatur, eique serviens salvus fiat.* Hic Finis tuus est in vita hac, hoc negotium tuum: ideo vivis, ideo creatus es, ut DEum laudes, reverearis, ei ser- vias. Sed quid est hoc? Laudare DEum fit verbo, fit opere. Verbo laudare DEum, est eum adorare, preces ad eum fundere, in ne- cessitate omni ad eum confugere, eum implo- rare. Laudare opere, est opera DEO placen- tia exhibere, DEum non offendere. Sic qui piâ intentione vacat studiis, adit templa, imò qui & ex sancto fine comedit, dormit, ambu- lat &c. laudat DEum. Idem agit, qui membris à DEO concessis ad pia opera, ad DEI cultum utitur. Revereri DEum, est eum velut præsen- tem honorare: exteriora reverentiæ signa DEO exhibere, præsertim in æde sacra. Servi- re DEO, est DEI voluntatem implere in omni- bus, servare præcepta DEI. Ex his colligis, quis sit Finis tuus in vita.

Reflexiones. I. Si DEUS solâ suâ bonitate mo- tus, te creavit, relictis innumeris aliis; si te

B

non

non lapidem, non arborem, non brutum, sed hominem fecit; si quæ habes, omnia à DEO sunt; si ad excelsum adeò Finem, ut est DEO servire, te creavit; quid concludis? quid DEO tuo debes? Rex quidam, si pauperem homunculum, relictis aliis, eveheret ad dignitatem toparchæ aut principis, si ei daret arma, concederet hortos, exstrueret palatium, adderet famulos; quid pauper ille ad hanc evectus dignitatem suo deberet benefactori? Nunquid gratias huic sæpe agere, & in aliquod gratitudinis signum omnia à rege sibi concessa, ad hujus defensionem pariter & honorem teneretur impendere? idem teneris & tu, & multò majus. 1. gratiæ agendæ sunt DEO. 2. ad DEI obsequium impendenda sunt omnia, quæ dedit. Dedit Corpus, dedit animam, dedit talenta, dedit membra, dedit tempus, dedit vitam: omnia divino cultui consecranda sunt; ut nihil cogitet aut velit anima, nisi ad DEI gloriam: nihil loquatur lingua: nihil audiant aures: tangant aut laborent manus, nisi ad DEI gloriam. Ut voluntas occupetur amando DEUM, lingua loquendo honesta & pia, auris audiendo conciones & pia monita; & sic loquere de aliis. Totum enim DEO debetur. Fructus arboris cujus sunt? nonne ejus, qui Dominus est arboris? Arbor si rationis compos esset, & fructus donare vellet alteri, annon iniquissimè ageret? Arbor es, à DEO plantata: Fructus tui sunt opera tua, cogitationes

tiones tuæ, verba tua : impiè agis, si non hæc omnia DEO donas, ad DEI honorem dirigas. Intra jam conscientiam tuam, & quære, quomodo hoc observaveris? An vel unicum membrum est, quod DEO semper consecraveris? An lingua? ah! detractiones, mendacia, convitia, sermones inhonesti eam dæmoni dedicârunt. An pedes? sed hos O quoties ad loca prohibita aut periculosa cum DEI offensa movisti! An manus? sed hæc ad labores scholasticos, ad orationem quàm pigræ fuerunt! an omnia vitæ momenta, imò an vel millesimam partem DEO tuo dedisti? dedisti otio, dedisti confabulationibus illicitis, dedisti dæmoni, DEO nihil, aut modicum certè. Scilicet non ad DEI honorem, sed offensam etiam uti ausus es vitâ tuâ, tuo corpore, tuâ animâ. Hæcne debita DEO gratitudo?

II. Si finis tuus est laudare DEum, eum revereri, ei servire; ergo hoc unum curandum est à te, ut hæc impleas. Quomodo impleta sunt? Laudare DEum, est eum colere per preces; est opera DEO placentia exhibere. Habes, Studiose, occasiones hoc agendi innumeras, per orationem manè & vesperi, domi, in templo &c. hanc quomodo persolvisti? quoties manè, quoties vesperi neglexisti? quoties tepidè, somnolenter, sine reverentia & attentione peregisti? Ubi opera DEO placentia? interroga conscientiam tuam. Quomodo reveritus es DEum? an velut ubique præsentem

honorâsti? an ubique præsentem credidisti? an in occasione peccandi cogitâsti: DEus adest: DEus videt me: DEus audit hæc. Homo non vidit, quod fecisti in loco illo; homo non audivit sermones illos; non notavit otium illud: at DEus vidit, DEus audivit. Hócne præsentem audeas tu, quod præsentem hominem non auderis? hócne revereri DEum est? In templo, ubi maximè præsens est DEus, quomodo eum reveritus es? & reverentur eum Angeli, & prostrati adorant DEum Eucharisticum: quia tu? examina tuum in templo versandi modum. Quomodo serviisti DEo? quomodo voluntatem ejus implevisti? Voluntas DEI est, ut in juventute tua DEo servias, ut serio te studiis applices, ut mandata observes. Hócne egisti hæctenus? Loquatur conscientia tot, tamque turpibus onerata peccatis: loquantur mendacia, inobedientiæ, otium &c. hócne est servire DEo? hoc amare DEum? Falleris, si verbis solis amorem aut obsequium contineri credas. Si amas DEum, moriendum tibi est potius, quam peccatum vel levissimum committendum, licet nescio quod, inde commodum tibi surgeret. Hócne egisti? quoties pœnæ metu, aut ne voluptate aliquâ careres, offendisti DEum otitando, mentiando, negligendo sacra &c. Hócne DEo servire, DEum amare?

Affectus. Magne DEus, permitte, ut effundam cor meum in conspectu tuo. O quid est homo, quod memor es ejus? quid ego sum, quòd

quòd ab æterno dilexeris me, è nihilo me ad tantum Finem creaveris? Tua unius bonitas est, cui hoc debeo. Benedicta sit omnipotentia tua, quæ me creavit! laudent eam meo loco Angeli sancti, Cherubim & Seraphim. Hoc doleo unicum, quod nunquam antè hoc agnoverim, nunquam tibi gratias egerim. O me monstrum ingratitude, quid feci? Pœnitet, O DEus, pœnitet me! & quod neglexi, jam nunc ago: iterum iterumque gratias tibi ago, quòd me creaveris; & quòd ad tantum Finem creaveris, quid enim excelsius, ac tibi DEO servire? sed O nova doloris materia! quantum à Fine hoc meo deflexi! debebam, quæ dederas omnia, ad tui unius honorem impendere, tibi uni servire: & quid egi? O impudentiam meam! habes, Domine, contentem reum. Vixi oblitus finis mei; non video in corpore membrum, non in anima potentiam, non in vita mea diem tibi soli consecratum. Atque utinam non ea ipsa, quæ tuo honori debebam consecrare, ad tuæ Majestatis offensam impendissem! O quantum doleo ista cogitans! Doleo, O DEus, & ex corde doleo, quòd vel momentum fuerit, quo non vixerim congruenter Fini meo! Ab infinita tua Bonitate veniam rogo & spero per Jesu Christi merita!

Proposita. Posthac, Domine, vitam meam aliter ordinabo juxta Finem creationis meæ: præcipue peragam sequentia. I. Pro beneficio creationis agam indies, manè potissimum, gra-

tias, & ad divinum servitium me animabo verbis illis: abrenuntio tibi, Sathana, & adhæreo tibi, Christe. 2. Omnia membra mea, corpus & animam meam impendam servitio tuo; præsertim hoc membrum N. N. quo te toties offendi. 3. Laudabo te posthac accuratiùs, elevando manè ad te cogitationes meas primas, preces manè & vesperi devotè & reverenter persolvendo; laudabo & opere per actiones meas ad tuam gloriam directas. 4. Reverebor te ubique præsentem, cogitando: DEUS me videt! DEUS hoc audit: agam hoc maximè in illo loco N. N. Reverebor etiam in templo nihil agendo indignum conspectu tuo, non garrindo, indecorè stando, circumspiciendo &c. 5. Serviam tibi in juventute hac mea, in hac te amabo, & ut opere ostendam, abstinēbo tui amore ab illo Socio - - - illa Domo - - - consuetudine.

Imploratio divina gratiæ. Domine, qui dedisti velle, da & perficere. Per Jesu Christi cruorem & merita rogo, Miserere mei, & conforta me in propositis istis.

Recita in fine Affectum S. Xaverij: O DEUS ego amo te.

Pars II.

Finis hominis in altera vita.

D*octrina.* Finis tuus, mi Studiose, in hac vita est DEUM laudare, eum revereri, ei servire: hoc tuum jam negotium est. Quid vero

verò post vitam hanc ? immortalis est anima, vitam etiam alteram spectat. Sed quid in ea ? Creatus est homo, ut DEum suum laudet, revereatur, eique serviens salvus fiat. Ut salvus fias, ut æternum in Cœlo Felix sis, ut perpetuò DEum intuearis in Cœlo, ideo creatus es. Finis tuus Cœlum, beatitudo, DEus ipse est. Non habes in mundo manentem civitatem: Ad Cœlum tendis, ad DEum tuum. *Et nunc quæ est expectatio mea, nonne Dominus ?* Non satis fuit divinæ Bonitati, te creare ad Finem excelsum, qui erat servire DEo; voluit etiam, ut æternum esses beatus. DEus, Majestas immensa, te vilem & abjectam creaturam ad nobilem adeò Finem evexit, ad gloriam, O qualem illam & quantam! dicite O beati Cœlorum incolæ, quid rei sit Cœlum, quid beatitudo? hoc scio, opus est omnipotentis & liberalitatis Magni DEI; est pretium Sanguinis Jesu Christi; est possessio ipsiusmet DEI. Cœlum locus est, ubi nullus dolor, nullus luctus, nullus mœror; omne gaudium, omnis delectatio. Locus est, in quo vel minimum gaudium multum excedit omnia, quæ mens humana concipere potest, gaudia. Tanta est gloria illa, quam expecto, ajebat Franciscus Seraphicus, ut omnis me pœna delectet. Quin si omnia Martyrum tormenta mille annis tolerari pro Cœlo obtinendo deberent, læto prorsus animo ea suscipere deberemus & tolerare. Vidit eam Apostolus & ait: *Nec oculus vidit, nec auris*

audivit, nec in cor hominis ascendit, quanta præparaverit DEus diligentibus se. Non vidit oculus: videre est in mundo pompas Regales, Cælareas, Pontificias: videre est thesauros, hortos, palatia ad omnem Majestatem & stuporem facta: sed quid hæc ad vitam æternam? quid ad Cœlum? levia sunt, nulla sunt. Cogita, quæ voles, Majestatem, quam voles, pulchritudinem & gaudia, quanta quanta voles: quid ad vitam æternam? quid ad Cœlum sunt? nihil sanè. Locus gaudiorum est Cœlum, uti infernus locus tormentorum: omnis in eo gaudiorum congeries, sicut in hoc suppliciorum. Et ad hanc te gloriam DEus creavit. Quid dico? nihil adhuc dixi: ad se ipsum perpetuò videndum creavit. Date verba, boni Cœlites, quibus hoc exprimam. Videre DEum, beatitudo est omnem mentem excedens; quam nemo capit, nisi qui, quanta sit DEI Majestas, capit. Ad hanc te gloriam DEus creavit, ut æternum videas DEum, delecteris in DEo, fruaris DEo. Quin ex mera sua bonitate te ad hanc creavit, non ex merito tuo; prævidens etiam malitiam tuam atque ingratitude. Quid sentis O Anima mea, de hac DEI bonitate?

Reflexiones. I. Si ad Cœlum creatus es; ergo non ad terram; ergo non, ut fruaris hic deliciis etiam cum offensa DEI; ergo Cœlum querendum in omnibus, fugiendum illud, quod à Cœlo abducit, nempe peccatum; omnis labor ad Cœlum dirigendus est. Terra tuo amore
indi-

indigna est. Vides forte Filium regis ludere cum scurris in platea, luto occupatum & limo: quid cogitas? an non hoc, hæc occupatio tanto filio indigna est? ad sceptrum, ad regnum natus est. Et tu ad Cœlum natus es: labor pro terrenis tuam dignitatem non decet. Ad altiora natus sum, dicebat S. Stanislaus. Facilis jactura regni est, ajebat S. Hermenegildus, quod amitti potest; illud ego regnum ambio, quod sine fine possidere possum. Maluit iste regnum perdere, quam Cœlum. Cur tu non eligas carere consortio aliquo, voluptate illâ, illo socio - - - ut æternum felix sis? cur non libenter valedicas brevi voluptati, ut æternam obtineas?

II. Cœlum est Finis tuus, tua patria. Peregrinus es super terram: Patria tuis semper oculis obversari debet: Cœli semper debes meminisse, hucque omnes actiones dirigere. Labor tuus scholasticus, quidquid agis, aut pateris, per bonam intentionem dirigendus est ad Cœlum, ad DEum, repetendo aureum illud: Propter Te Domine. Sartor fuit, qui moriens acum suam petiit, testatus, eam sibi clavis loco fore, quâ Cœli januam referaret, eoque eam non nisi ad DEI gloriam usus esset. Et calamus tuus, & quidquid tractas, Cœlum tibi referabit, si eodem modo utaris.

III. Ad Cœlum te DEus creavit, sed ut ad mercedem piæ vitæ destinatum. Cœlum datur illi, qui in hac vita laudat DEum, DEo

B s

servit.

servit. Merces non datur nisi laboranti; ergo nisi laboraveris DEum laudando, à peccatis declinando, bonum agendo, nulla tibi spes cœli est. Hinc Pelagia pœnitens suis ajebat: Curate animam! Laborate pro Cœlo. Mercedis hujus magnitudo & ad laborem animare, & in eo recreare te debet. Pro mercede quantum laboratur à famulo, ab ancilla, ab aulico! durus labor ei est; sed in labore mercedem respicit, & hoc se modo consolatur. Imitare: in tædiis, in laboribus tuis Cælum respice! in oratione, in studiis cogita: Cælum merces mea erit, laborabo strenuè. Digna est gloria æterna, pro qua laborem ad mortem usque. Patere, Agapete, sic se ipsum S. Martyr allocutus est; patere O caput meum; paulò post coronaberis! dignum est Cælum, pro quo hæc & majora feras.

Affectus. O Domine, cogor denuo exclamare: Quid est homo, quod memor es ejus? nōne gratis, & nullâ mercede propositâ servire tibi debebam, utpote mancipium tuum? Et tu tam amplam, tam ineffabilem mihi mercedem spondes, si brevi tempore tibi serviero? Confundor, Domine, illinc tuam bonitatem, hinc meam considerans ignaviam! O cur non ferventiùs tibi servivi? cur non ardentius te laudavi? Detestor ignaviam meam, O mi DEus: confiteor adversum me injustitiam meam: pro nihilo hætenus habui terram desiderabilem: non attendi, quantam mihi mercedem

dem præparaveris : quæsi in terris gaudiola,
voluptatulas in otio, lusu, peccato : vixi, quasi
non pro Cœlo, sed pro terra creatus essem :
non tibi, sed vanitati, sed dæmoni servivi. O
Jesu, quantum doleo ! O si sanguine meo
meam daretur delere malitiam ! O Domine,
tibi proprium est misereri & parcere : Mife-
rere miserrimæ creaturæ tuæ, & parce confi-
tenti malitiam suam !

Proposita. Ecce in conspectu Cœli & terræ
statuo hodie cum S. Borgia, mortali Domino
non servire, sed soli immortalis DEO. Te ama-
bo, tibi serviam, mercede etiam nullâ propo-
sitâ hoc agam. Præsertim propono sequentia.
1. Sæpius recordabor Finis mei adeo excelsi,
ad quem me creasti. v. g. dum aspicio Cœ-
lum, cogitabo : hujus ero incola, si DEO ser-
viam. dum dæmon in peccato offeret volup-
tatulam, dicam : recede sathana : indigna est
voluptas hæc, ut eam cum DEI offensa quæ-
ram ; majorem parat in Cœlo DEUS, si ei ser-
viam : malo breves in mundo, quam æternas
in Cœlo perdere delicias. 2. Omnia dirigam
ad DEUM per intentionem bonam, quam manè
faciam, & sæpe per diem renovabo verbis illis :
Propter Te Domine ! 3. Studia mea & labo-
res alios lætus peragam, cogitans : DEUS erit
merces mea. Idem cogitabo in quovis tædio
& difficultate.

Imploratio divinæ gratiæ, Tu O misericors DEUS,
qui ad nobilem adeo Finem me creare dignatus
es,

es,

es, miserere mei, & largire gratiam, ut proposita hæc fideliter impleam, tibi uni posthac serviam.

Colloquium vel Oratio ad DEum. O DEus ego amo te; nam prior tu amasti me. En libertate privo me, ut sponte vincetus sequar te. Nil cogitet memoria, nisi de tua gloria: nil intellectus sapiat, præterquam ut te capiat. Protestor, nihil velle me, nisi quod sciam velle te: quæ dono tuo mea sunt, hæc dono meo tua sunt: à te accipi, recipe, quid vis velis præcipe. Guberna, sicut scis & vis, nam scio, quòd amator sis. Amore solo dona me, ut ego quoque amem te, & vigil & per somnia, hæc dando dabis omnia.

Ad B. Virginem. O Beatissima Virgo Maria, quæ te Ancillam Domini vocasti, impetra mihi gratiam, ut ex hoc tempore fideliter DEO meo serviam, omnia membra, omnes potentias, me totum ejus cultui impendam, atque ita pervenire valeam ad Finem illum, ad quem me divina Bonitas creare dignata est. Ave Maria.

Ad Sanctos. Idem mihi à DEO vestro & meo impetrate, O Sancti Patroni mei, vosque imprimis O Sancti Adolescentes, qui à prima juventute in vitæ puritate constanter DEO serviistis: orate pro me, ut & ego vestris in terra insistentis vestigiis eò perveniam, quò beati præcessistis. Omnes sancti & sanctæ DEI, intercedite pro me!

Con-